

Mina mo skolar

3

1175

141

264-0110205

425141

Min första dag i skolan minns jag som om det var igår. Att böja etiam var någonting man hade längtat efter sen man var riktigt liten. Man trodde att man hade blivit stor, då man fick en egen bänk och egna böcker. Den morgonen då jag skulle böja skolan var pirrig visserligen var mamma med, men ändå hela natten innan, hade jag legat och skrivat mig. Jag hade sovmat och vaknat om vart annat. Då när det antligen var morgon, var jag inte trött. Min nervositet gjorde mig pigga som en tupp. Min mamma hade satt upp håret med två rosa svaddar, och när jag, min mamma och lilla syster kom gående på skolgården kändes det som om det stod:

vad är det för fel på mitt?

Jag ska böja etiam, i pannan. Efter den dagen - det första uppropet. var man inte något nervös längre. Man tyckte att man hade världens bästa och snällaste fröken. Sedan gick temminema fort. Jag lärde mig skriva, läsa, räkna om mycket mer. Sedan kom 3:ans sista temmin Den sista temmin med

ip

ords

✓

1

min fröken och mina kompisar.

Förutom att man skulle få en

✓, f annan fröken i 4:an, skulle vi vara i

klass splittras. Föräldrarna till

mina tre bästa kompisar passade

då på att flytta och dom tog

naturligtvis med mina kompisar.

En flyttade till X-land, en till

X-stad och en till X-köping.

Det var en sorgligt slut på 3:ans

termin, som annars hade varit rolig. Men

4:an blev positiv. Jag kände

redan alla i den nya klassen

ordv och flöt snart in. Snart märkte

jag att dom var mycket

ordentligare, duktigare och

betydligt tystare än vad vi hade

varit. När jag tänkte tillbaka

på t.ex. Kalle Rosenberg och på

ordv när man bet en fröken i magen

och på mig som Henrik föllde,

så jag fick hjämskrivning och

så vidare. Så förstod jag snart

varför just vi hade splittras. Vi var helt

ordv och jag gick med den nya klassen också

✓ i 5:an, 6:an och jag var med

dom än idag. Jag tycker att

det är en toppen klass och det

har jag alltid tyckt. Helst då

i 5:an och 6:an. Man gjorde

ordv så mycket gemensamt och det

gjorde att man kom närmare
varandra. Det var t.ex många
grupparbeten och så fanns
det förstås roliga timmen. Dom
timmarna kommer jag aldrig
att glömma. Alla ville vara med
och göra danser, spela pjäser
med mera. Varje vecka fick en
grupp sitta på något till roliga
timmen. Gruppen bestod oftast
av både tjejer och killar. Gruppen
fick vara inne i klassrummet
varje rast och öva, och det var det
som var bäst. Annars fick man
ju bara vara inne om det ös-
regnade. Men ändå tyckte jag
den sköta tiden var bäst.

(För) när vi bodade Tian gjorde
vi inte så mycket tillsammans,
och jag kunde inte förstå att
man tyckte att vi var pratiga
och stökiga. Men visst fanns det
positiva saker med Tian också.
Man fick vara inne, äta gods,
det fanns comflakes om man
inte ville ha vanlig mat och
det som var bäst var hal-
timmarna. I 7:an hade vi
många haltimmars men i 8:an...
vilken värdefull del av livet
Ursäkta uttrycket men 8:an var

Inte röng. Vårat schema var
vårde löst. Fullknökat med
lektioner överallt och på
torrdagar hade vi fört ingen
lunch. Men jag har ju överlevt
och det kommer jag säkert att
göra i Q'ian också. Samtidigt
som jag vill gå ut ur Q'ian så
vill jag ändå inte. Jag har fört
fört mig att när man väl har
gått ut ur Q'ian så går tiden
dubbel så fort och jag vill
inte bli kängad om och
egentligen så är skolan inte
så farlig. Om det inte finns så
många laxor så skulle det ju inte vara
så farligt att gå i skolan. Men
 varje dag så sitter en bild av
laxor och prov i bakrummet.
✓ Man vill inte att skoldagen ska
ta slut, för då måste man hem för
att plocka och det vill man ju
inte. Men som alla andra dagar
så tar skoldagen slut. Man
trampar hem, oftast i regn.
När man kommer hem dyblöt, så
i alla fall inte jag att göra
laxorna. Utan i mitt fall då
kastar jag min väska i halven
och går sedan för att sätta på
musik. Efter det brukar jag 4

ata, se på TV:n och göra allt
möjligt och hela tiden skjuter jag
laxorna framför mig. Jag orkar
helt enkelt inte börja med så
många läxor som man har
i dagens läge. Men trots läxor
dåligt schema med mera tycker
jag att 9:an är kul. Helst om vi
vi är så många 9:or. (Så) jag
hoppas att 9:an blir en roligt
år - trots alla läxor som
förpestar tillvaron.

9d

Den beskrivning av första stöldagen är inte alls dum,
men mot slutet tappar du tyvärr stinget och det
gör att man nästan slutar läsa. Dessutom tycker jag
inte att du ska vara så pessimistisk vad gäller livet
efter män. Visseligen går tiden fortare ju äldre man
blir, men inte blir man käring så där snabbt. Jag
slutade för tio år sen, och jag hoppas att jag inte är
kärning än.